

колко-то е сиромашество-то; но лошо-то употребленіе на нѣща-та е още повече безпокойственно; и заради това разумность-та е всегда едно неоцѣняемо сокровище.

107. Смирение-то е едно средство силно, чрезъ кое-то можешъ да получишъ онова, кое-то жедаетъ.

108. Когда нѣкой познава добрѣ, за кои нѣща е искусенъ, никоя негова работа не ся случаватъ злѣ.

109. Не существуетъ друго нѣщо, кое-то да може да отдалечи повече кого да е челоуѣка отъ тебе, колко-то много-то превозносеніе, гордость-та и тщеславіе-то.

110. Сребролюбивый гледа всегда велико опустошеніе въ къща-та си.

111. Колко-то повече жедаетъ нѣкой да ся присмиватъ и ругаетъ толкова повече злополучія наноси на себе си.

112. Кой-то е загубилъ срама, има мертво сердце-то си.

113. Велико безуміе е да отгоняваме благодѣянія-та, кои-то други искатъ да учинатъ намъ; защото-то ще дойде време да ги тражнемъ и да не можеме да ги получимъ.

114. Сиромаси-те трѣба да изучаватъ науки-те за да станатъ богати, и богати-те